(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg synes, at hr. Svend Aukens indlæg mest af alt havde karakter af tom retorik, kombineret med mangel på hukommelse. Anderledes kan jeg ikke se det.

Sagen er den, at regeringen har påtaget sig ansvar, har taget initiativer. Lad mig pege på det samarbejde, som er indledt med trepartsforhandlingerne, som førte til et klart resultat i december sidste år i form af fælleserklæringen, hvor man omlagde arbejdsmarkedsafgifterne, hvor man var enig om, at man med de tiltag ville få en konkurrenceevneforbedring på 8-9 pct., hvor man var enig om, at merbeskæftigelsen som følge af den indsats ville ligge i størrelsesordenen 50.000–70.000 personer over en 3-4-årig periode osv.

Jeg synes, det er på sin plads at få lidt mere saglighed ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I over 28 år har Det Radikale Venstre siddet på førersædet med hensyn til at køre Danmark i sænk og skabe alle de problemer, vi har.

I over 18 år har Fremskridtspartiet påpeget præcist, hvad der skulle gøres i hver situation, og enhver må efterfølgende sige, at Fremskridtspartiet havde ret.

Og så kommmer Det Radikale Venstres ordfører her og siger, at nu skal han belære Fremskridtspartiet om, hvordan man løser landets problemer, det, som De Radikale overhovedet ikke har magtet at yde noget som helst til.

Og hvad går så hans belæring ud på? Jo, den går ud på, at vi skal respektere virkeligheden, som virkeligheden er. Nej, Folketinget skal ændre virkeligheden. Folketinget skal styre. Folketinget skal gå foran og ændre de rådne forhold, sådan at vi får et »lykke-for-alle-Danmark«. Det er det, Folketinget skal, ikke, som Det Radikale Venstre siger: Sjoske efter som halen af syvende division. De sølle ting, regeringen gjorde før påske i 1985, har forskrækket hr. Jørgen Estrup, fordi regeringen fejldisponerede i 1985, og så tør man ikke handle rigtigt i 1988. Det er for sløjt.

Hr. Svend Auken havde et typisk folketingsspørgsmål: Har regeringen ansvar for, hvad der skete i 1987? Ingen i dette hus har noget som helst ansvar. Flertallet har for længst totalt udelukket ordet »ansvar« fra noget som helst, som flertallet foretager sig. »Ansvar« er et tomt ord.

Det, regeringen foretog sig i 1987, var bare det, man i hr. Svend Aukens sprog kalder »en politisk prioritering«. Man skulle vælge imellem: Skulle man gavne samfundsøkonomien, eller skulle man se at få nogle flere stemmer til De Konservative ved det folketingsvalg, der skulle være i 1987? Man traf altså det valg, at man ville have nogle flere stemmer.

Derfor behøvede hr. Svend Auken ikke at stille et spørgsmål, som overhovedet ikke indeholder nogen problemer.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er da ganske rigtigt, som hr. Jørgen Estrup sagde, at problemerne er skabt over mange år. Men det, der er interessant, er: Hvad gør vi så ved dem her og nu? Jeg måtte konstatere, at netop på de punkter, hr. Jørgen Estrup lagde så megen vægt på: Strukturpolitik, uddannelse og forskning, er regeringens i forvejen svage indsats blevet yderligere svækket efter De Radikale indtræden i regeringen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, man kan jo tillade sig at sige mange ting fra denne talerstol. Jeg vil blot minde hr. Rahbæk Møller om det forlig, der blev indgået her i efteråret om de langtidsledige, som ikke længere er forlig, men som er en bred indsats, ikke mindst med vægt på uddannelse. Skulle vi ikke lige huske det?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hvis hr. Jørgen Estrup hørte efter, ville han have bemærket, at jeg netop fremhævede dette forlig som et af de få lyspunkter. Men jeg sagde også, at det altså ikke kan opveje den helt generelle nedskæring, der er sket på Undervisningsministeriets område i den sidste tid.

Formanden:

Med dette lyspunkt afbryder jeg forhandlingen og udsætter mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.